

гласува въ родъ и число. Н. П. *Moi-même, toi-même, elle-même, lui-même, Nous-mêmes, vous-mêmes.*

Забѣлжка.) Ако впрочемъ **nous** и **vous** се относятъ на едно, а не на много лица, то **même** не се промѣнува; примѣри: *nous-même, vous-même.*

III. За притяжателни-тѣ мѣстоименя.

Притяжателни-тѣ мѣстоименія всякога трѣба да се относятъ на едно по-преднѣ сѫществително, кое-то е изразено въ предложеніе-то, както: *J'ai reçu votre lettre en date du ... — vous-avez reçu aussi la mienne en date du ...* и проч:

IV. За относителни-тѣ мѣстоименя.

Прав: 1) Относителное мѣстоименіе се съгласува съ по-преднѣ-то сѫществително, или мѣстоименіе, на кое-то се относя въ родъ, число и лице; Примѣри: *Moi qui suis aimé, toi, qui es estimé, lui, qui est aimé, nous, qui sommes aimés, vous, qui êtes estimés.*

Забѣлжка.) Защото прилагателное нѣма отъ сама-себе си ни родъ, ни число, ни лице; то за това оно и не може да бѫде предидѣюще на относителное мѣстоименіе, и вмѣсто да кажемъ: *Nous étions deux, qui étaient du même avis*, трѣба да кажемъ: *Nous étions deux, qui étions du même avis*; — тукъ мы отдавамы относителное мѣстоименіе **qui** на подлежащее глагола **nous** а не на прилагат: **deux**.

Прав: 2) Относителное мѣстоименіе **qui** употреблено като дополненіе на единъ предлогъ, никога не може да се каже за бездушни и безлични нѣща; но всякога за лица и за нѣща въодушевленни и лични; Примѣри: ---

Le bonheur appartient à qui fait des heureux. Cette mer furieuse à qui je me plains.

Слѣдователно не можемъ каза: *L'étude à qui je consacre ma jeunesse, но à la quelle.* —

Прав: 3) **Dont** означава просто едно отношеніе, или едно произхожденіе както: *La personne dont je parle*, лицето за кое-то хортувамъ. *J'aime, les Bulgares dont je*